

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Félévre . . . . . 2 . 50 .
Egész évre . . . 5 . — .

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

SZABADSÁG

Szerkesztőség,
hova a lap szellemi részét és a
nyilvántartott közleményeket
küldeni kell:
Városház-tér 10. szám.
Szerkesztő otthon van minden
nap délután 4-5 óráig
Kiadóhivatal, hova a hirdetések
és előfizetési díjak, valamint
reklamációk küldendők:
Wesselényi és Könyg
könyvnyomdája
(Deák-utca, színház-épület).

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.
A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar üzletében, Polacsek V. és Groák I. dohánytözsdejében, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók

Meghalt!

A Szapáry-kormány nincs többé! . . .
Meghalt! . . .

Halála nem jött váratlanul, mert hiszen a szomorú katasztrófa bekövetkeztét a betegségek hosszú sora s ezer baj előzte meg. Régóta tart már a kínos vergődés, a rettentő halálharcz, a beteg szervezete régóta emésztik a belsejében rágódó kisebb-nagyobb bacillusok, de még eddig — láttatlanul; míg végre e hó 6-án ütött a megváltás órája s a halálra gyötört beteg kiszendvedett.

Most ott fekszik a politikai ravatalon.

Eötvös Károly, gróf Apponyi Albert és Ugron Gábor — miként ez előtt három héttel megjövendőltük — gróf Károlyi Gábor fényes segédlete mellett e hó 9-én elvégezték a gyászszertartást. Gyönyörű búcsúztatót tartottak felette.

Pár nap múlva a politikai halottak nagy temetőjében elföldelik s átadják a feledésnek!

Sirkövére ezt írják:

†

Itt nyugszik a Szapáry-kormány. Szül. 1890. márczius 17-én Kossuth-üldözésben, meghalt 1892. november 6-án Hentzi-koszorúzásban. Életében nem tett egyebet, mint játékot üzött a nemzet legszentebb érzelmeivel.

Requiescat in pace!

Az országházból.

Budapest, 1892. november 9.

Nagyszámú és intelligens közönség gyűlt össze mai nap a képviselőház karzatán, hogy tanuja legyen annak a megható jelenetnek, a midőn a Szapáry-miniszterium előterjeszti a gyászjelentést s elbucszik a — piros bársonyszék től.

A folyosókon és bent a tanácsteremben ember ember hátán. Mindenkinek jó kedve van, öröm sugárzik az arcokról, mintha nem is temetési szertartás, hanem nászmultság lenne készülöben.

Itt-ott nagy csoportokban tárgyalják a helyzetet, hogy mi is lesz hát ezután? Beszényei Ferencz adomákkal kacagatja a körülte álló képviselőket. Ábrányi Kornél elceket farag az exminiszterekre.

— Szilágyi Dezső jó lenne a király személye körüli miniszternek — szól Ábrányi — de csak azzal a kikötéssel, hogy örökké Bécsben kellene neki élni.

— Miért?

— Mert akkor a király állandóan átjönne — Budára lakni!

*

De csend! Bánffy Dezső esengetyűje halatszlik. Kezdődik a búcsúztató.

Szapáry Gyula gróf rövid beszédben bejelenti, hogy az egyházpolitikai kérdésekben a kormány nem tudott oly megállapodásra jutni, mely a korona helybenhagyását megnyerte volna. Ily viszonyok között a kormány beadta lemondását, melyet Ó Felsőge elfogadott s megbizta az egyes minisztereket, hogy az ügyeket az új kormány megalakulásáig tovább vezessék.

Erre legelőször Eötvös Károly mondta el a maga búcsúztatóját. Kifogást emel az ellen, hogy ezt a kabinetválságot az ország ha-

tárán kívül egy idegen állam fővárosában intézi el a magyar király. Ha Budapest fő és székvárosa ez országnak, hát akkor — mondja szóló jogunk van megvárni, hogy Ó Felsőge ily esetben Magyarország területére jöjjön s a magyar kormány-válságokat itt intézze el. De hogy a magyar közélet bizalmi férfiai mint valami utazó ügynökök, idegen állam területére futkossanak, ez a nemzet méltóságának meg nem felel. Ezek után elmondván a megboldogult kormány bűneit, meglepéddel és meg yugvással veszi tudomásul a kabinet lemondását, azért, mert abban a meggyőződésben van, hogy ez a kabinet az ország kormányzatának vezetésével ujlag megbizatni nem fog.

Apponyi Albert gróf nem a kabinet multját, hanem a miniszterelnök rövid előterjesztését bírálta, mely nem nyújt világos képet a válság okairól és lefolyásáról. Majd általános tetszést nyert ama kijelentésével, hogy az egyházpolitika terén ezentúl is a szabadelvű reformtörekvéseket fogja támogatni, meglepéddel fejezte ki, hogy a többség a sikertelen kísérletek utjáról letért s az alakulandó kormányt a szabadelvű kérdésekbeni támogatásáról biztosította.

Ugron Gábor röviden kijelentette, hogy ő tudomásul veszi a lemondást, hozzájárul a ház ülésének elnapolásához és megígérte, hogy az olyan kormányt, mely az ő elvi álláspontján alakul, készséggel fogja támogatni.

Végül Bánffy Dezső elnök kijelentette, hogy a ház az új kormány kinevezéseig ülést nem tart.

*

Az exminiszterek erre fölszedték sátorfájukat s még egyszer visszatekintve a piros bársonyszékre, szomorúan elhagyták a termet. Mentek egyenesen a főrendiházba, hogy ott másodszer is meghaljanak!

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Hatvan perc.

— Bolondos história. —

Németből szabadon: Szalóci László.

— Persze hogy nem.
— Sem verset nem ír?
— Még csak nem is olvasok.
— Nem is szöke?
— A mint méltóztatik látni, barna vagyok.
— Persze az inkognitó kedveért befestették magunkat. Nem is ügyvéd?
— Persze hogy nem. Földbirtokos vagyok.
— Nem is Kolozsvárt lakik?
— Persze hogy nem, hanem Leveleken.
— Borzasztó tagadás, példátlan, hallatlan tagadás! Nem is Darvas Pistának hívják?
— Persze hogy nem, hanem Csabay Vilmosnak.
— Rettenetes! — szörnyűködik a fiatal menyecske. Maga higgye meg, borzasztó ember.
— Nem, csak igen szerelmes.
— Na derék, legalább ezt az egy tulajdonságát nem tagadja el. Hát szereti Ilonkát? Ugy-e nagyon szereti? Hiszen milyen derék, kis kedves, szép leány ez az én jó Ilonkám. Ugy-e igen nagyon szereti?
— Igen sajnálom nagysádkám, de be kell vallanom, hogy nem is ismerem Ilonkát, s így

nem is szerethetem. Hanem szeretek mást, szeretem a világ leggyönyörűsebb asszonyát, a ki nekem semmit nem akar hinni. Most beszél vele először. Szerelmem története egy rövid proponált és parodizált dalban van kifejezve, ebben hogy:

„Temetésen láttalak meg legelőbb.

Mikor azt a vén uratat temették. “ Hogy mennyit sóhajtoztam, mennyit vágyakodtam utána, azt nem akarom elmondani, ugy sem hinné azt el nekem az a szép asszony, kit jobban szeretek az egész világnál.

— Szentelen, kiáltja hevesen a szép asszony, takarodjon ki!

— Vilmos a nem várt fordulattól egészen megzavarodva, kitámolygott a szobából.

. . . Izzadt homlokát a folyosó hideg ablakára nyomva, ugy érezte, hogy megfagyott benne a lélek meg a gondolat, csak a szíve, az dobogott hangosan, szakadozottan.

A szép asszony pedig leborult az asztalra és elkezdett keservesen könnyezni.

— Szegény Ilonka, te ugyan szép völegényre akadtál, a ki meglát egy idegen asszonyt, társalog vele vagy hatvan percig és unzensírt kerekén kimondja, hogy szeret . . .

S a pergő könnyek végig folytak a fiatal menyecske piros orcáján s megnevesítették az asztalkendőt. De mi, hátha nem Darvas Pista ő. Hisz tagadta. Oh Istenem, ha én ezt

hihetném. Persze, hogy nem Darvas Pista. Hiszen nem ügyvéd, nem költő, nem barna és nem zongorázik. S én is milyen lángoló teremtés vagyok. Hatvan percig beszélgetek egy idegen férfivel s halálosan beleszeretek. Te nyomorult szív, ne dobogj ugy. Ha ő Darvas Pista, mi lesz akkor? . . . Ilonka megy hozzá. Ilonka, a kit én ugy szeretek, ahhoz, a kit én mindenekfelett szeretek. Ha nem ő? — Mind egy már, ugy is kiutasítottam. Nem látom már többet, nem jön már ő vissza. Istenem, istenem, legjobb lenne nekem a néma sir alatt eltemetve lenni, elfedve lenni.

IV.

Kopogás hallatszlik.

Csabay Vilmos lép be.

— Nagysád, visszahozott a filozofia.

— Hogy mi hozta magát vissza?

— A tudományok tudománya, a filozofia.

Nagyságod elűzött engem, durcázkodott egy darabig, azután megbánta bűneit és visszaki-vanta hozni azt, a kit elűzött. Persze ezt lehetetlennek gondolta, eo ipso annál hevesebben kívánta s így én szükségesnek tartottam visszaterelni. S most egy indiscret kérdés: Kedves aranyosom, szeretsz-e te engemet?

— A fiatal asszony a különböző érzelmeik ellenhatását nem bírta meg, ájulva omlott Miklós karjai közé s halkan sugta a boldogító „szeretlek“ szót.

Lukács Béla kereskedelmi miniszter most ment először a főrendiházba, most kellett őt ott bemutatni. A bemutatás bizonyára így történt:

— Ime itt van az új kereskedelmi miniszter, a ki különben már — nem miniszter!

Nyílt válasz

Tekintetes Fekete István ügyvéd urnak, Mező-Csáthon.

A „Szabadság“ egyik közelebbi számában hozzám intézett nyílt felhívására a következőkben van szerencsém válaszolni.

Szívesen üdvözlöm önt, mint oly férfit, ki városunk előhaladását s fejlesztését tűzte ki céljául s ezt nemcsak szóval, de tettekkel is igyekszik bizonyítani, amint azt nemes törekvésű, az iparos és gazdaközönségnek tartandó nyilvános felolvasásai igazolják.

Örömmel szolgál, hogy ezen ügyben a tisztelt ügyvéd ur beadott kérvényét a mezőcsáthi járás általános ipartestülete a napokban tartott s nagy számban képviselt gyűlésén lelkes örömmel fogadta el s ily értelemben igenlőleg intézte el, úgy szinte Mező-Csáth város képviselő testülete is.

Ezek után kívánva önnek azt, hogy nemes törekvésével teljes siker és jó eredmény koszorúzza s mi Mező-Csáthiak közös erővel haladjunk szeretett városunk szellemi élete s anyagi érdeke előmozdításában.

Midőn is tisztelettel vagyok,

Mező-Csáth 1892. november 7.

a tisztelt ügyvéd ur kész szolgálója

L. Farkas Béla,

iparhatósági biztos.

Csipke-rózsák.

Innen-onnan összeszedte: Botanikus.

Az országos honvédménház tagjai e hó 8-án hozzánk érkezett levelükben azt írják, hogy ők buzgón és nagy érdeklődéssel olvassák a miskolczi „Szabadság“-ot, mert ez „egyik legbátrabb szöszölője az igazságnak, s leghűbb kifejezője a hazafias érzelmeknek az ország lapjai között.“ Az ősz hajnokok a nekik nyújtott szellemi élvezet hálásak kívánnak lenni s e végből azt az ígéretet tették, hogy nyugalmas óráiknak eszmézülményeiket ezentúl a „Szabadság“-nak fogják megküldeni. A ménház egyik előkelő tagja, a ki a Hentzi-szobor ügyében tett tiltakozás miatt kemény dorgatoriumot kapott, ez alkalommal a következő cikket küldte be lapunknak:

Miért károm a varju?

E szomorú kolerás időben a nagy karbol-szag annyira elárasztá a laktanyát, hogy a fejem egészen elkábult s hogy friss levegőt szívjak, sétára indultam. Mikor kiértem az utcára, ott meg a kolerás kocsi jött velem szemben. Cseberből vederbe estem. Kimentem tehát a szabadba,

V.

Az öröm miatt való ájulás nem szokott annyi ideig tartani, mint az, melyet a kínzó fájdalom okoz.

Ó nagysága is mihamar eszméltre ébredt. Mintha a borús felhőt a viharos szél elhajtja az égről, olyan derült, mosolygó lett a kedves asszonyka arca is.

— Vilmos, igazán szeretsz te engemet?

— Szeretlek, szeretlek! Ez a hatvan percz hozta meg az én boldogságomat talán hatvan esztendőre.

És a frigyet forró csókok pecsételték meg.

— Édes Vilmoskám! Eljössz-e Kolozsvárra.

— Minek?

— Az Ilonka eljegyzésére.

— Halasszuk azt el!

— Meddig.

— Az esküvő utánig.

Kopogtatnak.

— Szabad!

Egy szőke fiatal ember lép be.

— Én Darvas István vagyok Kolozsvárról.

Vilmos malicziózan kacint egyet a kis menyecske s halkán sugja neki: A vőnk.

A piruló asszonyka elmosolyodik, ráírt a Vilmos szájára apró kezeccskéjével s csak ennyit mond:

— Csitt!

(Végo.)

a hol nincs karbol, nincs semmi nesz, nincs semmi zaj s boldognak éreztem magam a természet templomában. A mint ott járkálok, fejem felett egy fa tetejére fekete varju szállt s fűlsértő hangon elkezdett káromni. Hiába üttem, nem akart eltávozni. Végre szóba eredtem vele:

— Óh, te fekete varju! Mit káromsz fölötem?

— Kár!

— Terhes nemzetem élete?

— Kár!

— Hogy szabadok és függetlenek nem lehetünk?

— Kár!

— A 13 vértanu halála?

— Kár! Kár!

— Kossuth hontalanítása?

— Kár! Kár! Kár!

— Hogy a Hentzi-oszlopát megtűrik Budavárában?

— Kár! Kár! Kár! Kár!

— Hogy gróf Apponyi miniszterelnök nem lehet?

— Kár! Kár! Kár! Kár! Kár!

— Hogy gróf Szapáry miniszterelnöknek megmarad?

— Kár! kár! kár! kár! kár! kár! . . .

Ezzel tovább szállt s még messziről is folytonosan ezt kiabálta: Kár! kár! kár!

Igy tudtam meg miért károm a varju!

Öreg honvédünk varjúja alkalmasint egyenesen Bécsbe szállt s hírül vitte a Burgba, hogy Szapáry kormányzata Magyarországra nézve rettenetes kár! . . . S ki tudja: nem azért bocsátotta-e el őt a király!?! . . .

No, de azt mondja a példabeszéd: „Megtákról vagy jót vagy semmit!“ — Szapáry pedig az ő kormányával együtt meghalt! Koporsójára most már ráteheti Apponyi Albert gróf a — Hentzi koszorút!

Nem sajnálja senki a nagy halottat. Nem a nép, nem a király, nem a saját pártja s talán még a „Borsodmegyei Lapok“ sem! A kaczagó örökösök ott a szabadelvű körben vidám halotti tort ülnek s áldomást isznak a zsiros hagyaték felett. Csak azt nem tudják még, ki lesz az egyenes örökös? . . . „Tiszaisták“ — „Szapáristák“ — „Wekerlánek“ a trón . . . akarom mondani: a piros bársonyszék-követelők. A felvonult „mezei hadak“ és „vad liberálisok“ még nem tudják, melyik csoporthoz álljanak; nem tudják, kinek kezében lesz az ország, a hatalom és a dicőség; azért tartózkodnak véleményt nyilvánítani. — Vannak, a kik Apponyi grófról is nagy tisztelettel beszélnek, mert hát sohasem lehet tudni, mit tartalmaz az a zárt végrendelet, mely ő felsége a király kezében van s melyet ma vagy holnap felbont és kihirdet! . . . Lehet, hogy Apponyi, mint távoli rokon lesz az örökös!

A mamelukok táborában — mint a kormánypárti lapok írják — nagy most a lelkesedés. „Az ellenzéki, szellem vulkanikus erővel tört ki a tagokban. Olyan képet nyújtanak, a milyen az lehet, mikor egy sereg rabszolga hirtelen kitör és föltámad benne — az ember! . . . Polonyi Géza, Ugron Gábor, Apponyi Albert, sőt még Károlyi Gábor, ezek a vérszerinti ellenzékiek is mind eltörpülnek egy-egy megcsontosodott lármázó mameluk mellett, a mint nagy harsogással megfenyegeti Bécsset!“ Nem engednek most ezek egy morzsát sem a 48 . . . akarom mondani a polgári házasságból!

Hanem hát láttunk már mi karón varjut! „Az a bűvész, a ki szabadon eresztette ezeket a mélyen elaludt szellemeket a skatulyából, vissza is tudja őket esukni megint a skatulyába!“ . . . Tisza Kálmánt azóta már jól megpuhitották Bécsben! Holnap már ő is egészen más hangon fog beszélni!

Furcsa hangon beszélnek a lapok most Szko-belew tábornok haláláról. A damasszony ugyanis azzal a fölfedezéssel lepi meg a világot, hogy a plevnai hősnak nevezett Szko-belew tábornok nem természetes halállal halt meg, hanem hogy őt egy kéteshírű nőnek a

házában agyonverték, még pedig Bismarck rendeletére. A ki rettegett attól a lehetőségtől, hogy egy Németország és Oroszország között kitörő háború esetében Szko-belew tábornok lesz az orosz hadsereg fővezére. Párisban óriási szenzációt keltett ez a fölfedezés, ott el is hiszik, a mit Adam asszony állmodott.

Hogy ez az egész csakugyan álom, ezt mi miskolcziak állíthatjuk legjobban. Hiszen mikor Sko-belew meghalt, itt minden ember tudta, hogy őt városunk jeles költője: Szerémi János ölte meg.

A dolog pedig úgy történt, hogy mikor Sko-belew tábornok Párisban, Varsóban és Moszkvában erős toasztokat tartott a németek és a magyarok ellen. Szerémi úr egy paródiát írt Vörösmarty Mihálynak arra a versére, a mely így kezdődik: „Jár számkivetetten az árva fű.“

Ez a paródia, melynek címje „Sko-belew“, megjelent akkor az „Üstökös“-ben. Oly maró gúny vonult keresztül ezen a verszeten, hogy azt előkelő magyar politikusok jónak látták magának Sko-belewnak a kezébe csempészni. Ugy is történt. Mikor Sko-belew ama kétes hírű társaságban javában mulatott, egyik nő csak a kezébe nyomja az „Üstökös“-t. Sko-belew olvas:

„Indul nagy utára vitéz Sko-belew!“ stbi

A gúnyvers olvasása közben arca hol kék, hol zöld lett s a végén pedig, mikor ezt olvasta:

„Ámde hiába rikolt, kiabál,

Megkushad a czár ura lábainál!“

oly iszonyu méregbe jött, hogy rögtön megütötte a guta!

Szóval Sko-belew halála a „Tisztelt úr“ lelkén szárad. Halás lehetne érte a hármasszövetség.

Uj kabinet — még nincs!

Magyarországon ma minden szem Bécs felé néz. Elég sajnós, hogy onnan várja legfontosabb ügyében a döntést.

A király, mielőtt a miniszterelnök ügyében elhatározó lépést tenne, magához hívatta gróf Szapáry Gyula volt miniszterelnököt, Tisza Kálmán és Széll Kálmán képviselőket, báró Bánffy Dezső képviselőházi elnököt és Wekerle Sándor pénzügyminisztert. A fent nevezettek meg is jelentek csütörtökön délután a király előtt, de beszélgetésük tárgyát a legmélyebb titokban tartják. Annyit azonban bizonyosnak tartanak, hogy ő felsége Széll Kálmánnak ajánlotta föl a kabinetalakítást, de ő erre hajlandónak nem mutatkozott. Politikai körökben azt hiszik, hogy Széll Kálmán után komoly jelöltül csakis Wekerle Sándor jöhet tekintetbe, és ha ő is vonakodnék, akkor lépnének más kombinációk előtérbe.

Beszélik, hogy ő felsége egyik kérdése az volt a magyar államférfiakhoz, hogy miként lehetne a szélső balnak terjedését Magyarországon meggátolni? És felhívta őket, hogy a függetlenségi eszmék terjedésének meggátolása céljából módozatokat terjesszenek elé!

Hát csak hadd rendszabályozzák a függetlenségi eszmék terjedését, biztosak lehetnek fölöle Bécsben, hogy a tilalom után még jobban fog terjedni. Egyébaránt csak annyit mondanék, hogy nem jó a tüzzel játszani!

KÜLÖNFÉLÉK.

— Forstner Ferenc vezérőrnagy, a közös hadsereg 30-ik gyalogdandárának parancsnoka, városunkba érkezett s átvette dandárának vezetését.

— Kun Bertalan ref. püspök — mint sajnálattal értesülünk — e hó 9-én nem vehetett részt az általa Budapestre összehívott tanügyi bizottság ülésén, miután kocsi feldőlés okozta sérülése miatt még mindig gyengélkedik. Szívünk mélyéből óhajtjuk, hogy jeles püspökünk mielőbb felgyógyulva, a folyó hó 24-én megnyitandó zsinaton a legjobb egészségben elnökölhessen.

— Kinevezések és áthelyezések. A mezőkövesdi kir. adóhivataltól Józsa László ellenőr ugyanilyen minőségben a czeglédi adóhivatalhoz helyeztetett át, helyére Mihajlovics Ignác zombori adótiszt neveztetett ki ellenőrré. — A sajtó-szentpéteri adóhivatalnál üresedésben levő ellenőri állásra Popp Döme lugosi adótisztet neveztek ki. — Steinhäuser Fe-

rencz, városunkban is ismert m.-szigeti adótiszt Horváth Nándor miskolczi adótisztlet helyet cserélt.

— **A miskolczi ev. ref. főgimnázium „Kazinczy önképző köre“** holnap, e hó 13-án reggeli 8 órakor kegyeletes emléktünnepélyvel üli meg Katona József születésének századik évfordulóját.

— **Esküvő.** Kecskés József Nyék község közbecsülésben álló derék fiatal jegyzője f. hó 5-én tartotta esküvőjét Tisza-Kesziben Komjáthy Imre földbirtokos bájos leányával Katókával. Nyoszolyó leányok voltak: Édes Zsuzsika, Gyurkó Ilonka (Miskolcz) Szabó Erzsike, Széchy Jenike (Selmezbánya) és Zsóry Ilonka (Boldva) kisasszonyok — Vőfélyek voltak: ifj. Gyurkó Gyula (M.-Csáth), Komjáthy János, a menyasszony fivére, Lancsek József (Büd-Szentmihály), Szabó Gyula (Miskolcz) és Zsóry Gyuri (Boldva). Nyoszolyóasszonyok voltak: Komjáthy Andrásné és Szlaninka Vilmosné (Ládháza). Násznagyok voltak: Komjáthy András és Szlaninka Vilmos. Az esküvőn kiterjedt fényes rokonság és a menyasszonyi háznak számos más tisztelője vett részt. A lakoma vidám hangulatban másnap délig tartott. A talpalávalót sokott bravórral Samu m.-csáthi primás szolgáltatta. Sok és tartós boldogságot kívánunk az ifju párnak.

— **A tanügyi kör** mult szerdán délután 3 órakor tartotta az ev. ref. felsőbb leányiskolában első rendes felolvasó ülését a jelenlegi iskolai évben. A tagok közül vagy 14-en jelentek meg. A kör érdemes elnöke Tóth Pál, üdvözlőlvén az egybegyűlt tagokat, emelkedett beszédben adja elő, hogy éppen 100 éve született Magyarország legnagyobb tragédiarója, Katona József, kit először is az oktalan kritika annyira sújtott és kinek lángeszét csak akkor ismerték fel, midőn már nem volt az élők sorában Megemlékezett a nemzet halottjairól, Irányi Dánielről, kinek szeplőtelen tiszta jelleme világító szövétnak gyanánt ragyog realistikus korunk önzésének homályában. Tudósunk, agymond, elég sok van már, tán több is mint kellene, de igazán jellemes emberünk minél kevesebb. Az ifjuságot már csak az ismeretekre oktadják, de nem nevelik, jellemét nem fejlesztik és így aggodnunk kell a jövő felett. Végre Karaes Terézről emlékezik meg, ki a miskolczi ev. ref. felsőbb leánynevelő intézet igazgatója volt és a ki áldásdús életét egészen a tanügynek és irodalomnak szentelte. A jelen voltak nemes érdeklődéssel hallgatták az őszinte lelkesedés tűzével, melegével beszélő elnököt csak Gálffy Ignác a polgáriskola igazgatója tette magát merev ellenkezésbe az elnök szavaival és Irányi Dánielről, erről a nemes és nagy lélekről, kit párt és valláskülömbőség nélkül a haza minden fia tisztel, oly módon nyilatkozott, hogy azon nemcsak a kör elnöke, hanem bizonyára a jelen voltak is megütköztek. Azt a kör minden tagja jól tudja, hogy annak jelenlegi derék elnöke az adott viszonyok között minden emberileg lehető elkövet a kör felvirágoztatása érdekében, de ha a jövőben is ilyen kellemetlen incidensek érik, aligha lesz kedve az elnöki tisztséget a jövő tanévben is elvállalni, a mivel pedig legtöbbet csakis maga a kör veszít. — Végre Kemenczky Kálmán polg. iskolai tanár „Az idealismus hanyatlása a költészetben“ című érdekes értekezést olvasott fel, mely szép tanulmányra és a költészet iránti meleg szeretetre vallott. Az értekezésről a sokott eszmecsere élénk hangulatban tartotta a kör tagjait a gyűlés befejeztéig.

— **Véglegesítés.** Csucsay István, miskolczi kir. törvényszéki irnokot a m. kir. igazságügyi miniszter jelen állásában véglegesítette.

— **Szerencsés ember.** Ez nem más, mint dr. Kovács Gyula, a miskolczi kereskedelmi és iparkamara volt titkára, ki most a bolgár kiállításon Philippopolban mint magyar kiállítási biztos működik. De hát miért mondjuk őt szerencsés embernek? Nem azért, mert a mibe még eddig belefogott, az neki — talán a boldvai bérleten és a néhai „Közvélemény“ kiadásán kívül — mind sikerült, hanem azért, mert mióta Miskolczról elment, mindig oly kiállításoknak és fontos bizatásoknak lett részese, melyek bőven termik neki a kitüntetés és babért. E hó 9-én is Klementina hercegnő tett látogatást, a bolgár kiállítás magyar pavillonában, ott bevásárlásokat eszközölt és dr. Kovács Gyula kiállítási biztosnak em-

lékül és megelégedése jeléül gyönyörű gyémántgyűrűt nyújtott át. — Ezzel egyidejűleg megemléjtük, hogy Leszih Miksa, városunk derék gépgyárosát, a philippopoli kiállításon az általa bemutatott „Viktória“ rostakért aranyéremmel és díszoklevéllel tüntette ki a kiállítás bíráló bizottsága. E kitüntetés nemcsak hazánk, de közelebről városunk iparának dicsőséget is hirdeti, melyet valóban jól esik regisztrálnunk.

— **Halálozás.** Hosszszufalusy Dezső, szalontai földbirtokos s egri járás egykori főszolgabíróját nagy bánat és kipótolhatatlan veszteség érte. Forrón szeretett neje: Szentimrey Katalin rövid szenvedés után jobb létre szenderült. A nemeslelkű nő temetésén a környék intelligenciája nagy számmal vett részt. Nyugodjék békében!

— **Iparhatósági megbizottak választása.** Az 1884. XVII. törvényzikk 169. §-a értelmében választandó iparhatósági megbizottak a 172. §. és a volt földmivelés, ipar és kereskedelmi m. kir. miniszteriumnak 40452/1884-ik számú rendelete folytán azon iparosok és kereskedők közül választandók, kik a mult 1891. évben legalább 15 frt III-ad osztályu kereseti adót fizettek. A választhatásra ekként jogosított iparosok és kereskedők névsora összeállítván, arról az érdekeltek azon felhívással értesítetnek, mikép az összeírást f. évi november hó 15-22-ig terjedő 8 nap alatt a közg. igatatói hivatalban megtekinthetik, s a meennyiben a névsorból egyesek kimaradtak volna, ugyanekkor jogosultságuk igazolása mellett, a névsorba való felvételüket kérhetik. Kelt Miskolczon, 1892. évi november 10-én A városi tanács mint iparhatóság *Soltész Nagy Kálmán*, polgármester.

— **Színházi játékrénd.** Színházunkban ma „Tél és tavasz“, operette. Vasárnap „Paraszt-kisasszony“, népszimű. Hétfőn félhelyárral „A bolondok háza“, énekes bohózat. Kedden *Halmayné jutalomjáték* aul: „Suhancz“ operette adatik.

— **A fővárosi lapok** tegnap délben nem érkeztek meg a rendes időben. A fennakadás oka az volt, hogy a posta-koesi kerek Tura és Hatvan állomás között kigyuladt s a kocsit a hatvani állomáson le kellett csatolni. Városunk közönsége nagyon bosszankodott e késés miatt, mert a kormányválság hírei most szerfelett érdeklők. Ilyen eset már máskor is történt és remélhetőleg még ezután is meg fog történni; azért bátrak vagyunk felkérni a mozgó postahivatal t. főnökségét, méltóztassék akként intézkedni, hogy kocsikerék-gyuladás esetén az ilyen értéknélküli csomagok továbbítása fennakadást ne szenvedjen. A hirlap csomagot esetleg talán más kocsiba is be lehetne tenni? Hirlapokhoz tegnap csak 2 óra után jutott a közönség.

— **A száj- és körömfajás** még mindig járványszerűleg uralkodik vármegyénk állatállománya között. Jól tennék a gazdák, ha marháikat beoltnának.

— **Színház.** Nov. 8-án elegáns közönség töltötte meg színházunkat. Az est érdekességét emelte Belezny László úr, az „Eger és Vidéke“ segédszerkesztőjének vendégfellépte, ki Ohnet *Vasgyárosában* Derblay Philippet játszotta. Az ügyes, lámpaláznélküli műkedvelő újságíró többször hívták a lámpák elé, a hol egy — zenekarból felnyújtott — díszes babérkoszorút is kapott; mi pedig e helyről sorakozunk a tapsolók mellé meleg gratulációnk küldésével. Pompás partnere volt Kissné asszony Claire szerepében. Átgondolt, értelmes és érzelmes játékával hódított; ide nem számítván toilettejének díszes eleganciáját. Bligny herceget — azt hisszük — Szakács jobban is tudná személyesíteni, ha csak egy kis gondot is fordítana e szerepre, valamint Szerdahelyi Octáve öltözékére. A közreműködők közül jók voltak még: Szentessy I. (marquisné) Gyurman k. a. (Athanaïs) Réthi k. a. (Susanne) és Boross a gyárost adva. Végül jónak látjuk felemlíteni azon rendetlenséget, mely az illető rendezőre vonatkozik, akkor, a mikor; t. i. mikor pisztolylövésről van szó és ez sehogysem akar durranni. Legyen szives az illető rendező utánna nézni, hogy az öldöklő fegyver rendben van-e, hogy a gyakori „csüttörtök“ majdan ne rontsa a színen levő jelenet hatását, a mit a Vasgyáros párbajánál is tönkre tett. — November 9-én Katona József születésének századik évfordulója emlékére (habár ez nov. 11.) és a

kolozsvári színművészet százéves jubileuma ünneplésére diszeloadásul „Bánk-bán“ került színre. És valóban diszelo. dás volt. A czimszerepet játszó Szakács kitett magáért átérző játékkal, értelmes és meleg szavallatával méltán rászolgált a tüntető tapsokra. — Mit szóljunk Kazaliczky Petur hanjára? Kitűnő volt a szó legmegkötöttebb értelmében. Mikor a párttűtő, a vad gerjedelmében tomboló főúr az összeesküvők éjjén Bántól Endre király nevét hallja csak említeni, még villámokat szór szemé párja, fúvást hallat kebeléből; és oroszlánszerű haragját lektüzdven, szeliden ereszkedik Bánk lábaihoz, kardját leteven ahhoz. E néma jelenetben nyilatkozott Kazaliczky remek alkotása, melylyel nagy hatást ért el. Általában szereplése kimagaslott gyönyörű játékkal. — Ugyan ilyen dicséret illeti Kissné asszonyt Melinda alakításáért. — Szentessy I. asszony Gertrudot olykor-olykor köznapias siető kérdésekkel és feleletekkel szelaltatta meg pompás alakjával. — Nyílt színen tapsot nyert Boross, az öreg Tiborc szerepében; és méltán, mert maszkiáról, hangjáról alig lehetett felismerni a kedvelt nevetetűt. — Kövesdit Ottó szerepében egész bátran helyettesíthette volna egy akkora beszélő automáta. — Nov. 10-én „A boszorkányvár“-t harmadszor adták. Közönség kevés volt.

Legujabb!

Lapunk zártakor a következő táviratot kaptuk:

Budapest, 1892. november 11. d. u 5 óra.
(A „Szabadság“ eredeti távirata.) A fő- és szék városban a politikai körök vezérférfiai közül többen kaptak táviratot Bécsből. A kapott távirati értesülések szerint Ő Felsége a király *Wekerle Sándor* pénzügyminisztert bizta meg az új kabinet megalakításával. *Wekerle a miniszterelnökséget elfogadta.*

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Dr. Halás Sándor**
Kiadó: **Wesselényi és König.**

Kávéház-megnyitás!!

Alólirott Miskolczon a Széchenyi-utcán a „Lloyd“-szállodával szemben egész ujonnan, a mai kornak megfelelően be rendezett új

kávéházát

szombaton f. hó 12-én

KISS JÓZSEF zenekara közreműködésével

megnyitja.

A nagyérdemű közönség pártfogását kéri tisztelettel

BOCK JÓZSEF,

kávéház-tulajdonos.

Csak

1 forint

havi részletre

kapható

7-8

Hochmann Miksánál

Miskolczon, a forgóhid sarkán

**ruganyos
ágybetét**

aczélsodronyból
fa- és vaskerettel.

Tisztelettel értesitem, úgy a helybeli, valamint a vidéki n. é. közönséget, hogy

férfi-szabó üzletem

már esőd alól felmentetett és hogy azt újonnan be rendezve **FISCHER JÓNÁS** czég alatt tovább folytatom. — Számos éven át szerzett szaktapasztalatom, nemkülönben első rangú gyárosokkal való összeköttetésem azon kellemes helyzetbe hoznak, hogy a legfinomabb angol és francia **kammgarn, ohevót** stb. szövetekből készült

úri ruhákat

a legújabb divat szerinti kivitelben olcsó árak mellett elkészíthetek.

Igérve, hogy minden iparkodásomat arra fordítom, — hogy a nagyrabecsült vevőim bizalmát megnyerjem — és azt továbbra is kiérdemeljem, — szíves pártfogásért esd

kiváló tisztelettel 2-3

FISCHER JÓNÁS,
férfi-szabó.

Debreczeni Dániel úr házában, a Forgóhid mellett.

Kiadó lakás!

Az Újvilág-utczában
a vasúthoz közel

egy lakás,

mely áll: három szoba, konyha, éléskamra,
pincze és fűkamrából,

minden órán kiadó,
esetleg örökáron is eladó.

Bővebbet

MAYER JÓZSEF,

Püspök-utca 6. sz. alatt.

A legújabb eredeti karikahajós

varrógépek

oszládi és ipari használatra,
továbbá a legjobb gyártmányu
Singer, Howe, Cylinder és Teu-
tonia (Vibrating-Shuttle)
varrógépek, nemkülönben
mindennemű

géptűk és géprészek a legolcsóbb árakban rész-
letfizetésre is kapható 15-25

SCHWEITZER HENRIK
varrógépraktárában **MISKOLCZON**
Király-utca 5. sz. (Lichtenstein-ház).

Üzlet-megnyitás !!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség
b. tudomására hozni, hogy helyben

Holländer Gyula

törvényszékileg bejegyzett czég alatt egy

posztó- és gyapjuszövet-üzletet

nyitottam
Számos éveken át szerzett szaktapasztala-
lataim, továbbá elegendő alaptőke és elsőrangú
gyárosokkal való összeköttetésem azon kellemes
reményben helyeznek, hogy igen tisztelt
vevőim hozzám intézendő felszólításainak minden
irányban megfelelhessenek.

Minden iparkodásomat arra fordítom,
hogy pontos szolgálat által megtarthassam azok
bizalmát, kik megbizásaikkal megtisztelnek. A
n. é. közönség b. pártfogását kérve, maradtam
kiváló tisztelettel

HOLLÄNDER GYULA,
Széchenyi-utca 116. sz. a Takarékegyzet épülete mellett.

Egyszersmint bátorkodom tudatni, hogy leg-
jobb szabászokkal ruhákat is készíttetek. 2-3

Csak még december hó végéig tart!

KOVÁCS LAJOSNÁL

15-

Miskolczon, Széchenyi-utca 90-ik szám Ment-szálloda alatt
HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT

NAGY VÉGELADÁS

az üzlet végleges feloszlata miatt.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy

uri és női divatkereskedésemet beszüntetem,

minélfogva üzletem sürgős lebonyolítása végett raktáromon lévő

őszi és téli női-ruhakelmék

fekete és színes selyembársonyok, plüschek, ruhadiszek, asztalneműek és kávé-
készletek, fehér csipkefüggönyök, ágytakarók, lábpokróczok, harisnyák, keztyű férfi-
ingek, férfi alsó nadrágok és más elő nem sorolt szükségeltető apróságok

bámulatos olcsó áron adatnak el.

Hirdetmény.

A „MISKOLCZI TAKARÉKEGYLET”

részéről közhírré tétetik, hogy a következő számokkal jelzett elévült zálogtárgyak u. m. 211,
2589, 2634, 2994, 3182, 4011, 4035, 4298, 4422, 4556, 4570, 4781, 4806,
4846, 4932, 4935, 4941, 4954, 4974, 4994, 5000, 5133, 5144, 5152,
5160, 5170, 5193, 5234, 5337, 5345, 5353, 5363, 5399, 5422, 5427, 5442,
— a miskolczi Takarékegyzet helyiségében Széchenyi-utca 109. szám alatt **1892. novem-**
ber hó 24-ik napján délután 3 órakor elárvereztetnek.

Az illető zálogtulajdonosok figyelmeztetnek, hogy a fent számozott zálogtárgyakat
az árverés napjáig kiválthatják.

Kelt Miskolczon, 1892. november 3.

A „MISKOLCZI TAKARÉKEGYLET” igazgatósága.

Üzlethelyiség változás.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy

épület- és butor-asztalos üzletemet,

mely eddig Régi-posta-utca 26. sz. alatt volt elhelyezve, f. 1892. évi november hó 15-től

Fazekas-utca 48. szám alá helyeztem át,

s hogy azt nagyobbítva, akként rendeztem be, hogy a mai kor legmagasabb igényeinek is megfelelhessenek.

Megbizásokat úgy **épület, valamint butormunkákra**, nemkülönben **átalakításokat és javi-**
tásokat jutános árban elvállalok s azoknak pontos kivitelért kezesseget nyújtok.

Szakismereteim azon kellemes reménnyel biztat, hogy mindennemű megbizásoknak eleget
tehetek, miért is bátorkodom a n. é. közönséget üzletem és személyem iránti kegyes érdeklődésért,
esetleges megbizásért tisztelettel fölkérni.

Teljes tisztelettel

Demeter Lajos, épület és butorasztalos.

Fazekas utca 48. sz. (Tökös-főle ház.)

1-5

HIRDET MÉNY.

3-3

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET”

igazgatósága tisztelettel értesíti úgy a gazdaközönséget, mint a kereskedői köröket, hogy
Miskolczon, a Gömöri-pályaudvar melletti saját telkén épített, a vaspályával
saját vágányával egybekötött

áru- és terményraktárait

e mai napon megnyitotta és azokat közhasználatra a t. közönségnek ezennel rendelkezé-
sére bocsátja

Minden e tekintetben kívánt felvilágosítással az intézet igazgatósága (**Miskolczon,**
Széchenyi-utca 88. szám, saját ház) készséggel szolgál.

Kelt Miskolczon, 1892. október 24-én.

A „MISKOLCZI HITELINTÉZET” igazgatósága.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy a **Széchenyi-utcán, a „Három rózsá”** nagyszállodával szemben egy

férfi-, női- és gyermekcipő-raktárt

nyitottam, hol javításokat és rendeléseket úgy az őszi mint a téli időszakra a legjutányosabb áron gyorsan
fognak elkészíttetni. — Cipőim jó minőségéről és tartósságáról már volt alkalma meggyőződni a n. é. közönségnek és most újabban
az árakat is leszállítottam.

Tisztelettel

WEIDENFELD MIKSA, cipőüzlet tulajdonos.

9-10

Nyomatott Wesselényi és König könyvnyomdájában Miskolczon Deák-utca (színház-épület).